

ע"פ 41758/07/19 - מדינת ישראל נגד המשיב: מאהר עיד

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 41758-07-19

בפני הרכב כבוד השופטים:

כמאל סעב - [אב"ד]

מנחם רניאל

רבקה פוקס

המערער: מדינת ישראל

נגד

המשיב: מאהר עיד (עציר)

נוכחים:

ב"כ העמדת: עו"ד שרון איל - פמ"ח (פלילי)

ב"כ המשיב: עו"ד מוחמד מחאג'נה

המשיב באמצעות הליווי

פסק דין

השופט סעב - אב"ד:

לפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בעכו (כבוד השופט ס' הנשיא זיאד סאלח) אשר ניתן ביום 17.7.19 בת"פ 217-07-19.

הערעור מופנה כנגד קולת העונש.

המשיב הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק ונגזר עליו העונש הבא: הארכת מאסר מותנה בן 4 חודשים אשר הושת על המשיב ביום 26.11.18 במסגרת ת"פ (שלום-עכו) 45078-11-18.

המערערת טענה כי בית משפט השלום הנכבד טעה כשהורה על הארכת המאסר המותנה בניגוד לדין, קרי; לחוק ולפסיקה, תוך שהיא מפנה לסעי' 56(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"). לטעמה, לא היו נימוקים שהצדיקו הארכת המאסר המותנה. המערערת הפנתה גם כן להרשעותיו הקודמות של המשיב וגם למדיניות הענישה במקרים דומים, כך שלדעתה יש לקבל את הערעור, להורות על הפעלת המאסר המותנה והטלת עונש מאסר נוסף, לרבות הטלת מאסר מותנה צופה פני עתיד.

הסנגור ביקש לדחות את הערעור ולהשאיר את גזר דינו של בית משפט השלום הנכבד על כנו. לטעמו, היו בפני בית משפט השלום נימוקים שהצדיקו הארכת המאסר המותנה, ובין היתר, העובדה שהמערער עומד להתחתן בעוד זמן קצר. שיקוליו של בית המשפט השלום היו שיקולים אנושיים והומניים וכי הדעת אינה סובלת ששיקולים הומניים לא יקבלו ביטוי והתחשבות על ידי בית המשפט.

לאחר שבחנו את גזר דינו של בית משפט השלום הנכבד, הודעת הערעור ונימוקיה ושמענו את באי כוח הצדדים, ניסינו במהלך הדיון להביאם להסכמה אך כאמור משהניסיון הראשון לא צלח, נתבקשו לבחון אפשרות נוספת להסכמה לסיום ההליך בתיק זה, ואכן באי כוח הצדדים הודיעו לבית המשפט כי הם מסכימים לכך שהערעור יתקבל, במובן זה שיוטל על המשיב עונש מאסר בפועל ובית המשפט יורה על הפעלת עונש המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד המשיב, בחופף.

הסנגור הסביר למשיב את ההצעה הנ"ל ואף בית המשפט הסביר לו זאת ואכן התגבשה הסכמה כאמור לעיל.

על כן, ובהתחשב בהוראות החוק (סעיף 56 לחוק העונשין) והפסיקה (ראו רע"פ 1441/14 האבט ח'מיס נ' מדינת ישראל (9.12.14) והפסיקה שהובאה שם), אציע לחבריי לקבל את הערעור ולבטל את גזר דינו של בית משפט השלום ובמקום זאת להטיל על המשיב עונש מאסר בפועל של 3 חודשים ולהורות על הפעלת המאסר המותנה בן 4 חודשים שהוטל על המשיב במסגרת ת"פ (שלום-עכו) 45078-11-18 בחופף, וזאת מיום מעצרו (28.6.19).

סה"כ על המשיב לרצות עונש מאסר בפועל של 4 חודשים מיום 28.6.19.

כמו כן אציע להטיל על המשיב עונש מאסר מותנה של 3 חודשים ולמשך שנתיים שלא יעבור עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

כמאל סעב, שופט

כבוד השופט רניאל:

אני מסכים.

מנחם רניאל, שופט

כבוד השופטת פוקס:

אני נותנת תוקף של פסק דין להסכמות הצדדים ובכך מצטרפת לחברי, כבוד השופט כ' סעב, אב"ד, אשר קבע בפסק דינו דלעיל את העונשים שיש להשית על המשיב.

רבקה פוקס, שופטת

הוחלט כאמור בחוות דעתו של האב"ד, השופט סעב, לפיה הערעור מתקבל במובן זה שגזר דינו של בית משפט השלום יבוטל, ובמקום זאת מוטל על המשיב עונש מאסר בפועל של 3 חודשים. כמו כן אנו מורים על הפעלת המאסר המותנה בן 4 חודשים שהוטל על המשיב במסגרת ת"פ (שלום-עכו) 45078-11-18.

עונשי המאסר יהיו חופפים, כך שיהיה על המשיב לרצות עונש מאסר של 4 חודשים מיום מעצרו (28.6.19).

כמו כן יוטל על המשיב עונש מאסר מותנה של 3 חודשים ולמשך שנתיים שלא יעבור עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

ניתן היום, כ' תמוז תשע"ט, 23 יולי 2019, במעמד הנוכחים.